

[A. C. Normann.]

stigningen i forbruget og derved fået flere varer fri til eksport.

Hvad om vi indrømmede disse selvfølge- ligheder over for hinanden og opgav denne uklædelige diskussion om æren for den økonomiske konsolidering, der er sket? Det, der nu er sket, er, hvad vi alle sammen har ønsket i de 14 år, der er gået siden krig- en. Lad os da glædes derover, men vogte os for at falde for fristelsen til at slippe taget i pri- serne for tidligt. I denne henseende har vigjort nyttige erfaringer i tidligere kriseperioder. Jeg for min del ser med stor glæde på, at regeringen fortsætter samordningen på forsk- ellige områder på en sådan måde, at fi- nanspolitikken nu bærer en større byrde end pengepolitikken. Heri handler den jo ander- ledes, end tidligere regeringer har gjort.

Nu da vor bekymring ikke længere er mangel på beskæftigelse, men snarere mangel på arbejdskraft på visse områder, er det glædeligt, at regeringen allerede fra omkring midten af februar har været forudseende nok til at udskyde offentlige arbejder, der- under offentligt byggeri, og at standse alt det, der kan vente til efteråret, og desuden har fået udsat en del af det private byggeri til efteråret, den tid, da det plejer at knibe med at skabe beskæftigelse i byggefagene. Man har denne gang handlet hurtigt, så hur- tigt, at man har grebet ind, mens valuta- reserven endnu var i vækst. Også heri af- viger i mine øjne den nuværende regering fra sin forgænger.

Den advarsel mod for stort forbrug, jeg her har fremsat, kunne måske udlægges således, at så må jeg altså også mene, at der ikke er mulighed for eller rimelighed i at tale om en skattenedsættelse. Det er dog ikke det radikale venstres opfattelse, at en skattenedsættelse ikke nok på et vist tidspunkt kan blive en forsvarlig og for- standig handling. For høje skatter har jo det til fælles med en kreditstramning, at de virker investeringshæmmende, både fordi de direkte fjerner pengemidler fra produktionen og ikke blot fra forbruget, og fordi de går ud over optimismen og investerings- lysten og derved virker hæmmende i dob- belt forstand.

Tiden siden sidste valg har været en reformperiode. Det ærede medlem hr. Per Hækkerup nævnte en række eksempler

herpå. I en menneskealder har landet ikke oplevet økonomiske fremskridt af et omfang som under denne regering, og visse skatte- lettelser er samtidig gennemført. Kan der skabes grundlag for yderligere skattened- sættelser, vil der også i denne henseende være sikret regeringen et godt eftermæle i rækken af danske regeringer.

Blot bør det aldrig et øjeblik lades ude af betragtning, at en skattelettelse først må komme, når økonomien tillader det. En skattenedsættelses virkninger er ikke lette at forudberegne, og de vil ikke være de samme under en opgangs- og under en nedgangskonjunktur.

Jeg nævnte militærspørgsmålet som et af tidens uafgjorte hovedspørgsmål. Det andet store spørgsmål, hvis løsning trænger sig på, er markedsforhandlingerne. Siden vi sidst drøftede dette fundamentale spørgsmål, har billedet ændret sig, men den situation, der i disse dage er blevet aktualiseret ved for- handlingerne i Stockholm, må nu nok med- føre, at vi her udtaler os med en vis for- sigtighed. Ingen kan faktisk i dag overskue de nærmeste ugers forløb, og ingen kan overskue, hvilke beslutninger Danmarks interesser byder os at træffe i den nærmeste fremtid.

Af dem, der har taget initiativet til for- handlingerne om et ydre frihandels- område, siges det meget stærkt, at disse planer ikke har aggressivt formål over for Romtraktatlandene, men at de må være egnet til at fremkalde nye forsøg på en associering med Romtraktatlandene. Det er klart, at Danmark må hilse dette med tilfredshed. Med vore 2 hovedmarkeder liggende i vest og syd må dansk politikks formål være at bidrage til genoptagelse af de europæiske associeringsforhandlinger, og det radikale venstre har derfor med sympati fulgt udenrigsministerens drøftelser med den belgiske udenrigsminister og hans for- handlinger i Oslo og Stockholm med det formål at fremme et initiativ i samarbejdet mellem Beneluxstaterne og de nordiske lande.

Danmark må i sin vurdering af et even- tuelt ydre frihandelsområde selvfølgelig være påvirket af, hvilke garantier der her vil kunne tilvejebringes for den danske landbrugseksport i forholdet til begge disse markeder.